

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการใช้โปรแกรมส่งเสริมสุขภาพ ต่อพฤติกรรมสุขภาพของประชาชน
วัยทำงานในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ ดังนี้

N	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	การแจกแจงแบบ t
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผล

สำหรับการแปลผลค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมสุขภาพ ผู้วิจัยแปลผลโดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์
(Absolute Criteria) จากค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับพฤติกรรมสุขภาพ
4.51 – 5.00	ดีมาก
3.51 – 4.50	ดี
2.51 – 3.50	พอใช้
1.51 – 2.50	ควรปรับปรุง
1.00 – 1.50	ต้องแก้ไข

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมสุขภาพก่อนกับหลังทดลอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนวัยทำงานก่อนกับหลังทดลอง ที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพ
3. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนวัยทำงานก่อนกับหลังทดลอง ที่ได้รับการส่งเสริมสุขภาพแบบทั่วไป
4. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนวัยทำงานกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพกับกลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมสุขภาพแบบทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมส่งเสริมสุขภาพต่อพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนวัยทำงาน โดยเปรียบเทียบการใช้โปรแกรมส่งเสริมสุขภาพของกลุ่มทดลองกับการส่งเสริมสุขภาพแบบทั่วไปของกลุ่มควบคุม ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมสุขภาพก่อนกับหลังทดลอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตาราง 5 ระดับพฤติกรรมสุขภาพก่อนกับหลังทดลอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

พฤติกรรมสุขภาพ	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
กลุ่มทดลอง	3.494	.416	พอใช้	4.107	.313	ดี
กลุ่มควบคุม	3.396	.273	พอใช้	3.397	.266	พอใช้

จากตาราง 5 พบว่า ระดับพฤติกรรมสุขภาพของกลุ่มทดลอง ก่อนทดลองอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.494$) หลังการทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพ ระดับพฤติกรรมสุขภาพอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.107$) สำหรับกลุ่มควบคุม ก่อนทดลองระดับพฤติกรรมสุขภาพอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.396$) หลังการทดลองที่ได้รับการส่งเสริมสุขภาพแบบทั่วไป ระดับพฤติกรรมสุขภาพอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.397$) เช่นเดียวกัน

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนวัยทำงาน ก่อนกับหลังทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพ โดยใช้การทดสอบค่าที แบบกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระต่อกัน (t-test for Dependent Groups) ได้ผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพก่อนกับหลังการใช้โปรแกรมส่งเสริมสุขภาพของประชาชนวัยทำงาน

พฤติกรรมสุขภาพ	N	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนทดลอง	25	3.494	.416	10.058***
หลังทดลอง	25	4.107	.313	

*** $p < .001$

จากตาราง 6 พบว่า พฤติกรรมสุขภาพของประชาชนวัยทำงาน หลังได้รับ โปรแกรมส่งเสริมสุขภาพดีกว่าก่อนได้รับ โปรแกรมส่งเสริมสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

3. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนวัยทำงาน ก่อนกับหลังได้รับการส่งเสริมสุขภาพแบบทั่วไป โดยใช้การทดสอบค่าที แบบกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระต่อกัน (t-test for Dependent Groups) ได้ผลดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพก่อนกับหลังการใช้การส่งเสริมสุขภาพแบบทั่วไป

พฤติกรรมสุขภาพ	N	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนทดลอง	25	3.396	.273	.265
หลังทดลอง	25	3.397	.266	

จากตาราง 7 พบว่า พฤติกรรมสุขภาพของประชาชนวัยทำงาน กลุ่มควบคุม ก่อนและหลังได้รับการส่งเสริมสุขภาพแบบทั่วไป ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

4. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนวัยทำงานหลังทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับ โปรแกรมส่งเสริมสุขภาพกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการส่งเสริมสุขภาพแบบทั่วไป โดยใช้การทดสอบค่าที แบบกลุ่มตัวอย่างอิสระต่อกัน (t-test for Independent Groups) ได้ผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนวัยทำงาน หลังทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

พฤติกรรมสุขภาพหลังการทดลอง	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	25	4.107	.313	8.647***
กลุ่มควบคุม	25	3.397	.266	

*** $p < .001$

จากตาราง 8 พบว่า พฤติกรรมสุขภาพของประชาชนวัยทำงานกลุ่มที่ได้รับ โปรแกรมส่งเสริมสุขภาพ ดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมสุขภาพแบบทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3